

H. 105,7 X2346247

II
Ya
1566

L. D. B. V.

DE DOCTIS EPHORORVM CHEMNITIENSIVM FILIIS
AGIT

ET
VIRO SVMME REVERENDO, AMPLISSIMO,
DOCTISSIMO,

DOMINO
M. CHRISTIANO SIGIS-
MVNDO
GREENIO,

HVC VSQVE APVD KESSELSDORFFENSES PASTORI
VIGILANTISSIMO,

NVNC ROCHLITIENSIVM SVPERINTENDENTI
GRAVISSIMO,

AFFINI MAXIMOPERE COLENDO,
NOVOS HONORES, CIRCA IPSA SACRI MVNERIS
AVSPICIA,

DOMINICA I·post EPIPHANIAS, A. O. S. MDCCXXXIV.
CANDIDE GRATVLATVR

M. Ioannes Gabriel Beilius,
Con-Rect. Lyc. Chemn.

CHEMNITII
LITTERIS STOESSELIANIS.

D E B A N

DE DOCTIS HISTORIARVM CHAMPIENSIS IN LIBRIS
A Q U I T

E T

OMNIA LIBRAVDO LIBRARIAZIO SUMMA CANTABRICA
BOSTONIENSIS

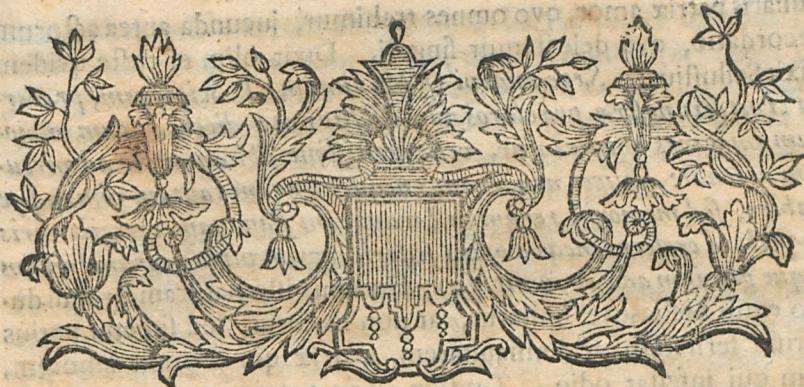
D O M I N O

M O D U L A R I S

Horat. Libr. IV. Od. VIII.

Dignum laude virum Musa vetat mori.

Non exiguam nonque extremam obligationis erga patriam esse ego quidem existimio partem, ut quacunque oblata occasione ejus civiumque nostrorum memoriam servemus atque eam ab obliuione, communi ista labe & peste, vindicemus. Latissimus consideraturis obligationem in patriam pateret hoc loco campus, in quem posset facile excurrere, qui penitiori rem istam intueri vellet oculo, qviqve varias hujuscemodi obligationis circumstantias justa expendere uellet lance (a). Sufficit im præsentiarum, dum Tu, Vir Summe Reverende, Affinis multis mihi nominibus Colende, sacrum sacerdotum Antifititis apud Roehlitienses munus bono cum Deo auspicaris, jucundam quorundam ci-vium Tuorum memoriam recolere & nomina ipsorum posteritatii tradere venturæ. (b) Excitat omnino eam ipsam obligationem peculi-

A 2

(a) Vid. PVEENDORFIUS in Diff. de obligatione erga patriam, idem de J. N. & G. Lib. VIII. Cap. n. HVGO GROTIUS de J. B. & P. Lib. II. Cap. 5. IO. LO-MEIERVS Diff. Philol. Decade II. Diff. II. (b) Nominavit qvosdam de-
uos Ephor. Chemn. Filios Reft. Sch. Ch. DANIEL MULLERVS, in Prog. quo
A. 1728, valed. G. S. Greenii indicarat.

culiaris patriæ amor, quo omnes trahimur, jucunda antea auctorum recordatio, qva delectamur singuli. Dixit olim et recte qvidem dixit Sallustius: *Sæpe audiri Q. Maximum, P. Scipionem, præter ea civitatis nostræ præclaros viros solitos ita dicere; cum majorum imagines intuerentur, vehementissime sibi animum ad virtutem accendi: scilicet non ceram, neque figuram tantam vim in se habere, sed memoriam rerum gestarum eam flammarum egregiis viris in pectore crescere, neque prius sedari, quam virtus eorum famam atque gloriam adequaret.* (c) Hominis iste naturam procul dubio exuit bestiasque imitatur, at non imitatur, sed superat potius earum feritatem ac immanitatem, patriæ qui deponit amorem, eam qui infestat odio. *Tantum est in patriæ nomine veneratio, ut, quantiscunque afficerit nos injuriis, ad concoquendum dolorem nostrum valeat ea obligatio, iste amor.* (d) Vnde patriæ iralci nefas ducebat strenuus belli imperator, Epaminondas, apud Nepotem, (e) & Pythagoras interrogatus, qualem se gerere oportet erga patriam ingratam? *ut erga matrem, prompte respondit.* (f) Beneficia qvippe ex altera parte, qibus identidem a primis inde incunabulis affecit & propemodum obruit nos patria, imis infixa harent medullis & nulla obliterare ea potest oblivio, nulla obsecurare ætas. Non qvidem fugit me tritum istud vulgatumqve proverbiū, *quod patria sit, ubi bene est, licet uel maxime ibi peregrinus sis & hospes, id quod ex OWENI faltem patet exemplo ita olim canentis:*

Illa mihi patria est, ubi pascor, non ubi nascor,

Illa ubi sum notus, non ubi natus eram.

Illa mihi patria est, mihi quæ patrimonia præbet,

Hic, ubicunque habeo, quod satis est, habito: (g)

Fuit hæc quoque mens eorum qvondam sapientum, qvi a patria male habiti & aliorum se recipere erant coacti, qvo solamine refecti quasi fortunæ ludibria & aduersæ fortis casus feliciter

funt

(c) SALLVST. Bell. Jug. Cap. 4 (d) PVFENDORE. loc. cit. conf M. IO. PAVL.

GVMPRECHTI Diff. Moral. de Obligat. hom. erga patriam. Lips. A. 1700.

(e) Cap. 7. (f) STOBAEUS Serm. 37. (g) OWEN. Lib. III.

funt adspernati. Verum enim vero quidquid etiam ore sint fassii
olim, aliud tamen senserunt mente, aliud sicut pectoris votum. Qui
felicissime in alia civitate degunt, et si omnia ex votis ipsis cedant,
hoc tamen uel precipue sibi deesse putant, quod non in patria ha-
bitent, sed peregre agant. (h) Nostra non refert, quanta quamque
clara sit patria, sed quod sit nostra (i), unde Poëta:

Nescio, qua natale solum dulcedine captos

Dicit & immemores non finit esse sui. (k)

Hic ipse itaque patriæ amor, hæc ipsa obligatio, impulit me, ut hanc-
ce qvalemcunqve opellam horis subcisivis exararem Tibique eam,
Vir Spectatissime, cum integerrimo omnigenæ salutis voto offerrem,
quo propior patriæ, quæ si non genuit, saltē a teneris Te edu-
cavit, nunc redderis urbi. Fideliter huc usque & magna cum cu-
ra, magno cum servore, magna cum approbatione omnium, san-
ctum Tuum Kesselsdorffii prope Dresdam explevisti munus, magis
arduum autem nunc Tibi, adnuente Deo, demandatur officium,
Prælulis nempe apud Rochlitienses. O! sentis ex voto benedictionem
beatissimi Parentis Tui, quam moriens filiis filiabusque impertivit suis.
Filius es Viri rerum sacrarum notitia apprime instructi, concionato-
ris strenui, integerrimi, cuius Theologi Gravissimi vestigia huc us-
que legisti gnaviter & imposterum leges sedulo. *De Doctis autem*
Ephorum Chemnitienium filiis, quæ dissero, ut Tu ipse, Ephori
Chemnitensis filius egregius, æqui bonique consulas, enixe rogitō

* * *
M. FRIDERICVS PHILIPPVS BALDVINVS natus est Doebe-
la, Patre, loci Pastore eximia eruditio[n]is intemeratiq[ue] candoris,
Balbasare Balduino, postea Theologo[n] Doctore celeberrimo, (l)
matre Clara Sophia, cuius tamen cognomen indagare mihi haud
licuit, cuiusq[ue] familiam me nescire fateor. Avum veneratus
est Noster virum rerum sacrarum cognitione nemini secundum*

(h) LVCIAN. in Encom. patr. (i) SENECA Epist 66. (k) OVID. ex Ponto Lib. I.
Ep. 3. (l) de Patre, Balbasare Balduino scriptit GOETZIVS in den Döbelischen
Lübel Aetis p. 52. 53 TOB. SCHMIDIVS in Annal Cygneens. p. 400, 591. seqq.
SERPILIVS in der Fortsetzung der zusätzlichen Lieder-Andachten, p. 145.

Theologum perquam strenuum, Wittebergensium decus & ornamen-
tum splendidissimum, *D. FRIDERICVM BALDVINVM*, cuius merita laudes meas superant (m). In prima statim adolescen-
tia, infantis annis vix superatis, Chemnitium a Parentibus
optimis fuit delatus, cum Gravissimo Patri insigne Ephori in ur-
be nostra demandaretur munus. Doebelæ infans tenellus iniquæ
fortunæ terrores, bello isto tricennali regionem nostram deva-
stante, expertus est, si ob ætatem teneram sentire mala poruit,
siquidem Parentes, ut militum evitarent furorem, latebras cum
pignoribus aliquando quærrere sunt coacti. Qvoniam studia jam
a prima pueritia illum cum Cicerone delectarunt, avide ista im-
bibit in Schola Cygneensi, foecundissima ingeniorum matre, qvor-
sum Paren's ad parile officium abierat, in Academia Witteber-
gensia ea perfecit. Exquisita eruditionis thesauri acquisiti latere
diu non poterant, sicut vino uendibili non opus est hedera, qva
de causa primum Concionator Aulicus *Dn. Stenonis Bielcke, Co-*
mitis & Legati Svecici, aliquot annis vero elapsis Diaconus & tan-
dem Archidiaconus Haynensis rite vocabatur, de qvibus mune-
ribus sacris præclarissime, quamdiu viuere licuit, meruit.

CHRISTIANVS ADOLPHVS BALDVINVS, frater *Friderici Phi-*
lippi germanus, itidem Doebelæ aura vitali frui cœpit, iisdem
Parentibus editus. Instituit eum Cygnea, perpoluit ejus studia
Witteberga, honores tribuit & egregia diligentia præmia per-
solvit Heyna. Qvod de Iugurtha dicitur, *eum nulla arte cui-*
quam fuisse inferiorem, (n) id majori jure competit Nostro,
qvod in nulla arte & in primis in jure dicundo nemo quisquam
præripuerit ei palmam. Sic enim liquido constat, quod fue-
rit vir juris scientissimus, Academiz Nat. Curios. & Societa-
tis Regiæ Anglicanæ Collega, dictus Hermes, nec non Prin-
cipis Electoris Saxoniz Praefectus Haynensis, indagator labo-
rum

(m) de Avo, *D. Frid. Baldvino*, egerunt SPIZELIVS in Tempio honoris, p. 77. seqq.
WITTE in Memoria Theol. Decad. II. p. 270. seqq. D. IO. HIMMELIVS in
Threnologia quadrigæ Theologor. SERPILIVS loc. c. p. 145. - 169. Das Gelehr-
ten-Lexicon, p. 222. (n) SALLVST. in Bell. Iug.

rum chymicorum exercitatissimus, inventor Phosphori Hermetici solidi. (o) Perperam itaque eum quidam eruditorum dixerunt medicinæ Doctorem. (p) Qvamdiu vixerit me nescire profiteor, qvod Haynæ autem placide obdormiverit, extra dubitationis aleam est positum.

M. GOTTLIEB BALDVINVS, tertius Ephori nostri filius egregiæ indolis præclarissimæque famæ, Zwiecavæ natus, in Gymnasio Ratisbonensi operam navavit literis elegantioribus reliqvisque artibus liberalibus, qva in urbe amplissima Excellentissimus Parentis Superintendentis, Consistorii Assessoris & Scholarchæ per quadriennium functus est munere. Optime præparatus, post Celeberrimi Patris beatissimum obitum, ad Wittebergensia is properavit tempe & aliquot interjectis annis Professor constituitur Gymnasii Ratisbonensis, qvod antea eum docuerat. Non solum vero studioræ pubi sedulo propinavit artes in Schola, sed brevi post etiam in templo gregem Dei puriore doctrina imbutit ovesque demandatas nunquam non fideliter pavit.

IOANNES BALTHASAR BALDVINVS, quartus Balthasaris filius, qvi, postquam, qvæ Gymnasium Ratisbonense & Academia Wittebergensis instillaverat, egregie addidicit, Pastor factus est Ortanti fratresque natu majores vivendo superavit omnes, qvo in loco etiam tenio & labore confectus diem supremum obiit. (q)

DAVID DRABITIVS, non multos quidem vivendo explevit annos, laude tamen propterea sua nimine est privandus. Chemnitii lucem adspexit die decimo nono mensis Augusti, ipso seculo præterito ineunte, post natum Christum qvippe Anno supra millesimum sexcentesimo. Habuit patrem summe Reverendum, *D. Laurentium Drabitium*, Ephorum nostratem, matrem exosculatus est *Mariam Betschiam*, *Erasmi Betschii*, Prætoris quondam Leisnigiensis, filiam, virtutum gloria conspicuam. Avus ei fuit *Laurentius Drabitus*, Rector dictæ urbis industrius, postea Pastor

(o) vid. AEt. Erud. Ao. 1682, p. 36. (p) vid. SERPIL, in den zufälligen Lieder-Abdruckt.

(q) SERPIL, l. c. plura exponit de hujus Ephori filiis doctissimis.

Pastor animarum Leipnitii, avia vero *Sibylla Wagneria*. Docuit Davidem Schola nostra prima lingvarum rudimenta,* poliit ejus ingenium Porta, ultimam adjecit limam Lipsiam, qvo Anno millesimo sexcentesimo decimo octavo se cum laude contulit. Patria urbs sibi eum Lipsia redeuntem vindicavit gregemque erudendum ei demandavit in Aede Diuo Ioanni dicata. Sulcepit sacram hocce munus septimo Iulii die Anno millesimo sexcentesimo tertio & trigesimo, sed, eheu! non nisi per unicum mensem verbo Dei gregem suum erudiit, post pauculas hebdomas morte præmatura e statione sua evocatus. Pestis, qvæ num' min' acior fuerit an periculosior, nescio, concionatorem huncce juvenem in vegeto ætatis flore infecit & absunxit (r).

M. TOBIAS ENGELIVS, (s) prognatus est parentibus in urbe nostra amplissimis, Patre nempe *M. Christiano Engelio*, Ephoro, matre *Maria*, vidua *B. Jo. Krebsi*, Superattendantis Annæbergensis pia, vitamqve hanc ejusmodi tempestate est ingressus, qua urbs nostra seculo præterito hostium insultus, pestis violentiam, annonæ caritatem incendiique diritatem timuit, genuit, abi horruit, ploravit. Avo gavilus est *Mauritio Engelio*, Prætore Chemnitiensi spectatissimo, avia *Maria Schoberia*, Praefecti Hartensteinensis, filia castissima. Docuit eum in pueritia Schola nostra, sed docuit iterum Scholam hanc nostram, Rectoris munere solerter fungens. Puluerem scholasticum sustinere cœpit anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, & ita quidem sustinuit, ut discentium sedulo promoueret utilitatem. Notatu omnino dignum esse censeo, qvod eo ipso tempore quatuor Angeli & unus Rupertus scholasticam instituerint pubem, *Tobias Engelius* nempe, Rector, *Io. Engelius*, Con-Rector, *Mauritius Engelius*, Tertius, Pastor demum & Superintendens apud Rochlitzenses meritissimus, *Georgius Rupertus*, Cantor, *David Engelius*, Bac calau-

(r) vid M.G.H. Historische Nachricht von der Kirche zu St. Joh. vor Chemnitz, p. 47. (s) Dn. ADAM DANIEL RICHTERVS, R. et. Schol. Annæb. clarissimus, in schedijsm. von den Kirchengeschichten in der Stadt Chemnitz, p. 35, dicit nostrum Fabrum Engeli, qvod sine dubio autem erratum est typographicum.

calaireus. Matrimonii scđere junxit sibi die vigesimo Novembris Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto virginem lectissimam, *Euphrosynam*, Dn. *Io. Gastelli*, Hæreditarii in Boernichen & Præfecti Sachsenburgensis, filiam ornatissimam. Commutavit postea suum doceudi munus in schola cum publico docendi munere in Aede Divo Petro apud Freybergenses sacra*ta* ibique Dei regnum propagavit ex voto (t).

M. ZACHÆUS CHRISTOCRATES FABER, filius fuit *M. Zachæi Fabri*, Superintendentis, & *Mariæ Burchardi Wittichii*, mercatoris Milenensis, filia, nepos vero *Zachæi Fabri*, Rectoris Scholæ Torgaviensis clarissimi. Gaudebant in sinu pii parentes, quod ipsis sit *ingenui vultus puer ingenuique pudoris* (u), adeoque in educando eo omnem collocarunt operam, omne studium, omnem curam. Adultus & sapientiam divinam probe doctus animarum cura ei in pago Croslen fuit demandata, quam & tamdiu sustinuit, donec Anno millesimo sexcentesimo quadragesimo mense Junio vocaretur Chemnitium, ut in suburbio esset in templo, cui Ioannes dederat nomen, fidus puri cœtus Pastor, fuit vero per complures annos, & sanctiori doctrina intemerataque vita gregem suum eruditivit. Arcto connubii vinculo Anno a nato Christo millesimo sexcentesimo trigesimo quarto junxit sibi sexus feminei decus, Mariam, *Io. Riedelii*, Senatoris apud nos, filiam, quod conjugium conjugalis amoris pignoribus non caruit. Filius, cui nomen erat *Theophilus*, Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto Patri senio confecto laborum sacrorum adjungebatur locutus jugemque laborem cum Patre peregit gnaviter, qui & Patri A. millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto die Septimo Augusti demortuo, sex & sexaginta annos nato, in officio demum successit sacro. Quantis & parens & filius distracti sint curis, quantis acti terroribus, cum filius natu minor, *Zacharias*, jurium cultor, violenta morte peremptus, Lipsia Chemnitium esset depotatus, eloqui vix possumus. Lacrymis temperare non potuit

B

fra-

(t) vid. *MOLLERI Theatr. Freybergens.* (u) *JUVENAL. Sat. XI.*

frater, cum post concessionem funebrem parentaret ei publice, quia parentatio quoque cum concione ipsa typis est exscripta. Recte de gemebundo Patre poterat dici, quod sit homo antiqua virtute & fide (w). Bene quadrabat in fratrem fratri amantem, quod nemo sit amicior, quam frater fratri (x). Epitaphium parieti in cœmeterio nostro Ioanneo affixum, ubi filius gladio transfixus ad latus avi sui jacet sepultus, dignum est, quo recensetur: Sterblicher gehe nicht vorbey, lies und bedencke wohl zu deinem Wohl. Nicht weit von diesem Stein ruht ich Zacharias Faber, geb d. 1. Jul. 1642. von Gott- und Ehrliebenden Eltern, Titl. Herrn Zachæo Christocrate Fabro, Seelen-Hirten bey dieser Kirche, und Fr. Marien, geb. Riedelin, von denselben in Gottesfurcht und Tugend auferzogen, denen Studien obzulügen in unserer Stadt-Land- und anderen ausländischen Schulen, auch endlich dieselben zur Richtigkeit und Wichtigkeit zu bringen, auf die hohe Schule zu Leipzig d. 30. Sept. 1661. geschicket worden; aber ô des elenden und plæzlichen Endes, so allda d. 9. Jul. 1662. mich überfallen! Es überfielen mich unbewaffneten unvermuthet etliche Studenten, vielmehr Cains Brüder, die schlugen und verwundeten mich, und einer, den Gottes Rach-Auge schrecket, entleibte mich in dem 20. Jahr meines Alters. O Sterblicher, lebe christlich, richte nicht, wer weiss, wie, wo dir dein Herz erbricht (y).

WOLFFGANGVS FVSIVS, Wolfgangi, Ephori, filius, cuius pater spe-
Estatissimus Colditii & Chemnitii statim post repurgata a Luthero
Sacra pure gregem Dei docuit, qui & primus docuit. Noster cum
ipso ineunte seculo inter vivos esse coepit & in illustri Porta in adul-
ta ætate liberales professus est artes (z). Num & idem antea docto-
ris in schola nostra administraverit munus, dum Wolfgangum
Fusum quendam Anno millesimo quingentesimo quadragesimo
quinto Con. Rektoris munere ornatum deprehendo, id, certis re-
rum testimoniosis destitutus, perluadere audeo nemini. Laudat præ-
ter-

(w) TERENT. Andr. Act. III. Sc. 3. (x) SALLUST. Bell. Jugurth. Cap. 15. (y) Herr-
mann loc. cit. (z) PERTUCH. in Chron. Portensis. Lib. II. Cap. 12.

terea eum Pertuchius, notissimus rerum Portensium scriptor, tan-
quam præsidium & decus canænarum, quas plus oculis suis dile-
xerit. Abstersit ei post multos exantatos labores scholasticos
scholasticum pulverem & sudorem Lipsia, dum Senatus illius flo-
rentissimæ urbis Fusū sibi expetiit dexteritatem, jubens, ut esset
ei a libellis, ceu loquuntur juriū periti, cui nutui obtemperavit
& cui muneri demum est immortuus.

CHRISTIANUS SIGISMUNDUS GREENIUS, filius natu maximus Theologi dexterimi, *B. Dn. D. Georgii Sigismundi Greenii*, cuius memoriam in urbe hac nostra patria nullum unquam ob-
litterabit tempus, cuius molliter osla in Æde urbana cubent. Genuit
Te, Affinis summe Reverende, Amice mellitissime, Parens Tuus ex-
cellentia & laude munerum post fata superstes, Dobrilucæ in Lusa-
tia inferiori, péperit Te Mater indulgentissima, Iexus sui decus,
Sophanna Christiana, ex nobilissima Rivenorum Lipsiensium
gente orta, Socrus mea omni honoris cultu Deveneranda, post
novi hujus seculi initium (aa). A puero dum nosse Te lieuit
mihi, eo certius eoque firmius ego de eruditione moribusque
Tuis præstantissimis perhibere possem testimonium omni fuco &
adulatione plane carens, nisi egregia Tua spectata mihi esset co-
mitas, quæ laudare mavult, quam laudari (bb). Quanto fer-
vore Te currentem in litterarum stadio vidit Schola Chemnitien-
sis sub moderamine *M. Danielis Müllerri & Christiani Henrici*
Weißii, quorum merita posteritas semper est decantatura! Quan-
ta industria sacra pertractasti Wittebergæ pariter ac Lipsiæ stu-
dia! quantam in rebus sacrī comparasti Tibi dexteritatem, no-
titiam, soliditatem! Prostant eruditioñis Academicæ monumen-
ta, Disputationes sub præsido Magnifici *Wernsdorffii*, Hospitis

B 2

&

(aa) Vocavit B. Ephorum, *D. Greenium*, Fac. Phil. in Acad. Witt. Adjunctum, Lucca,
ut esset Archidiaconus, non multo post erat Pastor Dobriluccæ & simul illustrissi-
ma Duci Martisburg, *Erlaud Dorothea*, a confessione & concionibus Aulicis,
postea Eph. Chemn. (bb) Hanc laudem, quam Schola debuit Nostro, exponit
satis testim. B. MULLERI in Progr. quo ad valedict. d. 7. Id. Apr. 1723, invitavit.

& Præceptoris Tui post mortem nunquam morituri, de innoyçau-
mu a Christo nobis relicto, ad 1. Petr. II. 21. Witteb. 1726. & sub
auspiciis Excellentiss. Carpovii, Lubecensium jam Praefulsi, de Deo
caliginis incola, ad 1. Reg. VIII. 12. Lipsiæ 1728. applaudentibus
omnibus habitæ, prostat etiam Tractatus insignis *quatuor novissi-
mae* exacte nobis exponens, ut lat multa fileam carmina eruditissima
a Te feliciter exarata. Magna fidelitate Tu notitiam, quam ac-
quisivisti Tibi, sacram auditoribus Tuis exposuisti Kesselsdorffensi-
bus, & quo proprietor fuisti Senatui Ecclesiastico, qui Dresden est, eo
notior brevi facta est ei Tua eruditio, unde dignum Te judicarunt
Mæcenates, qui Antiflitis sacri ornarent Te munere. Eja! applau-
do huic felicitati Tuæ & candide precor, ut & Rochlitii Tibi bene-
fit, ut regnum Dei ex voto promoveas, ut opera nigri genii di-
spellas & laudem nunquam marcescentem acquiras, verbo, ut ve-
stigia beatissimi Patris, Soceri mei Optimi, accurate legas. Vive
cum *Seyfferthia* Tua, conjugé Suavissima, vive cum prole jueun-
dissima, vive Deo, vive Ecclesia, vive Musis, vive Tuis, vive & mihi!

GEORGIUS SIGISMUNDUS GREENIUS, vir ejusdem cum Pa-
tre beatissimo nominis, qui multum quoque ominis nomini egre-
gio clarissimoque inesse non inique fecum reputavit semper,
unde & paternarum virtutum perpetuus fuit admirator, imi-
tator. Eluxit in eo adhuc puero ingenium docile & magna
pollicens, neque bona Præceptorum Chemnitiensium, Witte-
bergenium Lipsiensiumque a vero hac in re aberrarunt de eo
omina. Remunerata est hoc usque Schola Misnensis oppidana
ejus laudabilia & eruditis notissima studia, ubi Con. Recto-
ris primum, postea Rectoris optime functus est muncribus &
adhuc, si alterum species, solerter fungiter. Remunerabuntur
dexteritatem ejus, nisi me omnia fallunt, futuro quoque tempore
munera ampliora, splendidiora, graviora. Castam is in conja-
gio felicissimo exesculatur conjugem, Sidoniam Fridericam
Meischneriam, Heynitensem, cuius amore ut delectetur diu,
ego candide precor. Tot præter eruditissimam de Theologis
Gra.

Græcorum I. de Græcorum Sacerdotibus Theol. Disputationem,
quam luci publicæ dedit Lipsia A. 1733. prodierunt Programmata
Scholastica, ceu dici solent, tot ejus extant Carmina nitidissima, ut,
si recensenda essent omnia, curta hæc pagella ea vix caperet. Se-
quentia tantum hic nominare libet Progr. quorum sunt tituli: De
Theologis Græcorum II. de Græcorum Poëtis Theol. Lips. 1736. de
Theologis Græcorum III. de Græcor. Philosophis Theol. Lips. 1738.
de Loco Religioni ab Abrahamo consecrato, ad Gen. XX. 33. Lips.
1735. de Vite in Templo Hierosolymitano a Romanis reperta, ad
Tacit. Hist. L. V. c. 5. §. 10. Flor. L. III. c. 5. p. 30. Lips. 1737. de
Clypeis in loco sacro suspensis, ad Ovid. Metam. XV. 164. Lips. 1737.
de Fascibus laureatis M. T. Ciceroni a C. Cæsare conceffis, ad Cic.
Or. pro Lig. III. §. 7. Lips. 1738. de Aratro hostilium muris ab insolenti
exercitu impressis, ad Horat. L. I. Od. XVI. 20. Lips. 1738. de Flore
& Felicitate scholæ exemplo majorum pietatis & doctrinæ gloria
decorandæ, ad Sallust. B. C. c. XII. Misen. 1738. de Fauno, mercu-
rialiū Virorum custode, ad Horat. L. II. Od. XVII. 29. Misen.
1739. de Regibus sacerdotibus s. sacerdotio cum Pontificatu con-
juncto, ad Justin. L. XXXVI. c. II. Hebr. VII. 1. Misen. 1739. de
Iudeis noctibus continuis bustum Julii Cæsaris frequentantibus,
ad Sueton. Jul. C. 84. Misen. 1739. de Vicis & captivis hostiarum
more mortatis, ad Sueton. O. C. av. 15. Ovid. Trist. L. IV. El. II. 35.
Misen. 1739. de Spiritu sacro Philosophorum Gentilium, speciatim
Senecæ, ad ej. Ep. XLI. Misen. 1739. de Diis Medicis, ad Ovid. Me-
tam. I. 521. Cornel. Cels. Med. Praef. Misen. 1740. de Oculorum com-
pressione, supremæ pietatis & amoris officio, ad Ovid. Heroid. I.
102. & 120. Misen. 1740. de Δαδεχοις της οοΦιας, s. Facigerissapien-
tie, ad Plutarch. παταιδ. αγωγ. c. XIV. §. 18. Misen. 1740. de Ar-
migeris, ad Virgil. Æn. I. 192. Ovid. Met. III. 166. Misen. 1740. de
Igne humanum corpus purgante, ad Ov. Fastor. IV. 554. Misen.
1740. Origines Scholæ Misénensis, Misen. 1740. de Diis in clypeis, ad
Virgil. Aeneid. II. 389. 396. Misen. 1741. de Flamma lambente, ad
Virg. Æn. II. 684. Misen. 1741. de nata e terra prole, ad Liv. Hist.

Rom. L.I. c.8. Misen. 1741. de Sertis arborib⁹ sacris suspensi, ad Ovid.
Metam. VIII. 126. 148. Misen. 1741. de Virga Circes magica, ad Homer.
Odyss. K. 238. Misen. 1742. de Honoribus senibus affurgendi, ad Cic. Cat.
Maj. C. XIIIX. §. 3. Misen. 1742. de veterum lucubrandi studio, ad
Svet. Oct. c. 78. & Tiber. c. 19. Misen. 1742. de Thure & Cereis ad
statuas M. Marii Gratidiani, ad Cic. Off. L. III. c. 20. §. 80. Misen.
1742. de Templo Curio, ad Sueton. Tranqu. Octav. c. 19. & 25.
Misen. 1742. de Sodalitatibus a M. Cat. maj. constitut. ad Cic. Cat.
maj. s. de Senect. §. 45. Misen. 1743. de Glade auctore levata, ad
Ovid. Metam. II. 281. Misen. 1743. Von dem nützlichen und an-
genehmen bey Erlernung und Unterricht der freyen Künste, Mei-
sen. 1736. Dafs Weisheit und Tugend um ihrer selbst willen er-
wehlet, gesucket und ausgeübet werden müsſen, Leipzig. 1737.
Von des Jephrah Gelübde und dessen Erfüllung, ad Iud. c. XI.
Leipzig. 1738. Exercitationes Philologicæ, Academicæ & Schola-
sticæ, cum Antiquariæ, tum Criticæ, uno volumine propediem
edendæ. Plura ut addam angustia chartæ prohibet. Deus lau-
dabilibus Viri Clarissimi, Affinis Honoratissimi, conatibus ex gra-
tia porro quoque adspiret (cc).

ANDREAS SIGISMUNDUS GREENIUS, filius beati Ephori mi-
nimus, fratribus doctissimis per omnia similis, patriæ urbi sua
adprobat studia, quæ scio, quam sint egregia. Curiam is Chem-
nitensem dexteritate sua apprimē ornat, Senatorum civiumque
voto exacte satisfaciens, dum Poligraphi consultissimi munus rite
exequitur. Hæc fratrum germanorum tria egregium avum
veneratur paternum, Magnificum quondam Georgium Greenium,
Principi Electori Saxoniz a confessionibus & concionibus Auli-
cis, cuius viri tanta in Eccl. & Renpublicam sunt merita, quanta
calamo exprimere nequeo (dd). Magna de cætero dicendorum
offer.

(cc) Hæc & alia eruditione Greeniane specimina memorata & adprobata leguntur in der
Theol. Bibl. in Lexic. Vniv. T. XI. lit. G. in WOLFFII Curis Philol. in N. T. P. IV.
in Apoc. p. 369. in Leipziger Cœl. Zeit. No. C. p. 593. A. 1738. ib. eod. No. LVII.
p. 512. A. 1741. No. LXVI. p. 590. ibid. An. 1742. No. CI. p. 903. in Act. Academ.
Lipſ. A. 1738. Sect. IX. p. 210. Sect. XII. p. 286. in Dn. M. BIEDERM. Act. Scholast.
I. Band, qten Stücf. (dd) Prostat vita Georgii Greenii in B. Dn. D. GLEICHII An-

offerretur nobis copia, si majorum laudes, munera, merita in
transitu quasi attingere vacaret. Haud vulgari nisi ad clarissi-
morum majorum vero grassatus est exempla *Andreas Sigismundus*, splendidissimo generi splendidissima inesse ratus incitamen-
ta (ee).

IOANNES GUILIELMUS HILLIGERVS, die quinto Febr. A.
millesimo sexcentesimo octogesimo primo patre est genitus eo-
dem nomine insignito, Ephoro Chemnitensi pie docto, cuius me-
moria ad præsentem usque diem in populo nostro floret, viget, ma-
net. Nulli labori, nulli studio, nulli cura pepererunt Parentes opti-
mi. Pater litteratissimus & Mater *Anna Elisabetha Egerlandia*, Wit-
tebergensis, castissima. Præmaturo funere efferendus erat autem
filius egregiæ indolis, cum in medio studiorum stadio esset con-
flitus Wittebergæque sacras literas laudabiliter addisceret (ff).

D. IOANNES ZACHARIAS HILLIGERUS a Deo donatus est
Parentibus impense lœtantibus die Ianuarii octavo seculi superio-
ris ad finem properantis, anno millesimo sexcentesimo nonagesi-
mo tertio vitaque sua providos exhilaravit Parentes. Magna cura
majorique solertia educavit eum Parens & domi & in Ludo litte-
ratio, quo major nempe ipsi Excellentissimo Patri litterarum &
linguarum notitia inerat. Excepit eum Academia Witteber-
gensis & non solum docuit illum fideliter, sed & postea ex ejus ore
secundo diligenter didicit. Summos non solum in Sapientum Or-
dine, qui Wittebergæ est, impetravit honores, sed demum etiam ei-
dem Ordini Spectabili non sine sua gloria fuit Adjunctus. Avocavit
illum tandem Sayda, oppidum Saxoniæ notissimum, qui locus tri-
buit doctissimo Hilligero sedem fixam, Ephori nempe munus am-
plissimum. Quanta Viro Gravissimo insit eruditio, quanta peritia &

Do-

nal. Eccl. P. II, p. 507 seq. in Lexic. Erudit. p. 1315. *Georgii Sigismundi Greenii* vita
vero ap. *GLEICH*, I. c. in RANFTII Leben der Doct. Theol. so im jetzigen Seculo
verstorben, & in quinque Programmatibus A. 1741. a me ipso editis &c. (ee) Lau-
dem Greenii vide in Progr. *MULLERI*, quo A. 1733. veledict. ejus indixit. (ff) Vita
B. Joh. Guli. Hilligeri, Patris, occurrit in tribus Programmatibus *MULLERIA-
NIS*, vita Joh. Guli Hilligeri, filii, in Oe. funebri, habita a M. CHRISTIANO ADA-
MO KOENIGIO, quæ conc. funebri Patris est annexa.

Doctoris Theologiæ titulus & dissertationes Academicæ & alii attestantur libri, v.g. *Institutiones Logicae Eclecticae*, Witteb. 1725. *Psalmorum, hymnorum atque odarum sacrarum discrimen*, Wit. 1720. *Vita, fata & scripta M. Valentini Weigelii*, Wit. 1721. *Subsidia attentionis merito & falso suspectæ*, Witt. 1723. *Tentamina Poëtica*, Wit. 1725. & alia plura. Servet virum eruditissimum, civium nostrorum decus & sidus, Deus diu in ecclesiæ emolumen-
tum certissimum.

IOANNES SEBASTIANVS HILLIGERUS, Consul Chemnitien-
sium Spectatissimus, pecuniarum, ceu dicuntur, accisarum, quæ
redeunt Lunaviae & Burgstadii, Inspector Gravissimus, sacro bapti-
smatis fonte ablutus est die Maji vicesimo sexto Anno millesimo
sexcentesimo nonagesimo quinto, regeneratus sic salutariter post
generationem peccaminolam. In ulnis fovit eum schola patria
usqve ad Septembbris diem sextum atque decimum Anno millesi-
mo septingentesimo decimo tertio, perpolivit Witteberga, juri-
um penitiori noritia eum imbuens. Habuit in jure dicundo ma-
iores vana laude majores duces & antesignanos quasi egregios.
Avus & proavus Nostri, *Zacharias Hilligerus & Sebastianus Hil-*
ligerus, consulari dignitate in urbe hac nostra sunt functi, abavus
vero, *Oswaldus Hilligerus*, & atavus, *Wolfgangus Hilligerus*, Frey-
bergæ Prætoris & Consulis splendida administrarunt munia (gg).
Veneratur virum hunc doctissimum urbs patria cum curia & ei
cum conjugé suavissima, nata *Hübleria*, & prole lectissima sau-
stos exoptat successus.

IOANNES GUILIELMUS HOLTZMANNUS, Grimmæ natus,
Præfector Daniæ Regis potentissimi in Arce Cronenburgica,
CHRISTIANUS FRIDERICUS HOLTZMANNUS, itidem Grim-
mæ in lucem editus, Regis Sveciæ in Livonia a libellis secretis,
GODOFREDUS ELIAS HOLTZMANNUS, Chemnitii mensis
Januarii die octavo & vigesimo Anno post partum virginis millesi-
mo sexcentesimo sexagesimo quarto regeneratus, in Schola
Afra.

(gg) vid. *MOLLERI Theatr. Freyb. Sect. II. Cap. 3. p. 387.*

Afrana tanquam Academiz Candidatus perindustrius in floren-
tissima juventute animam exhalavit,

CAROLUS FRIDERICUS HOLTZMANNUS, natus die vigesimo nono Januarii Anno millesimo sexcentesimo septuagesimo, in verbo Dei praedicando suam collocavit operam, licet locus me lateat. Habuerunt hi fratres fraterno amore sele amplexantes Patrem Fridericum Holtzmannum, Culmbacensem, primo Ephorum Grimmanum, quo in loco se sapius dixit *Xylandrum*, deinde Superiorum perintendentem Chemnitientem, matrem autem exosculati sunt *Rebeccam Jentschiam*, *Elix Jentschii*, Conlulis Dresdensis, filiam comitissimam, lectissimam, omnesque paternarum virtutum fuerunt exempli & laudem assecuti sunt haud vulgarem, siquidem principibus placuisse viris non ultima laus est.

M. IOANNES HOMMELIUS &

M. GOTTLIEB HOMMELIUS, par fratum egregium, prodierunt Chemnitii e parentibus in maxima versantibus dignitate, Pater quippe *M. Sebastiano Hommelio*, rerum sacrarum apud nos Antistite laudatissimo, avo artis medicæ peritissimo, *Serivino* scilicet *Hommelio*, Pharmacopola experientissimo. Alter horum vitæ usura frui coepit apud nos Anno millesimo sexcentesimo vi- gesimo octavo, die Maji quarto ac vigesimo, sequenti die sacra unda lotus, alter vero huncce orbem primis adspectavit oculis Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, die Februarii decimo septimo, postera luce Deo per baptismum oblatus. Vterque sacrarum literarum notitia fuit imbutus, Witteberga artes ipsis propinante, uterque etiam sacro perficiendo labori fuit destinatus, quanquam dispari plane fortuna. Frater natu major valetudine non satis gavisus est vegeta, minor e contrario alacerrimo præditus fuit corpore. *Ioannes* commodam diu expectans promotionem, priusquam publico ornaretur munere, matrimonio junxit sibi *Estherem Mülleriam*, civem, ex qua etiam Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto masculum in vrbe nostra suscepit. *Jahnsdorffum* postea Anno millesimo

C sex-

sexcentesimo quinquagesimo nono ad Pastoris obeundum accersit
sebatur munus & ei usque ad Annum millesimum sexcentesimum
octogesimum nonum non sine usu praecepit (hh), quo tempore
statione sua mors avocavit eum. *Gottlieb Hommelius* præmatur.
ra a Deo exhilaratus est vocatione & ex Academia Wittebergensi
Schliebam, ut Pastor gregem Dei palceret, unanimi consensu est
accersitus. Ornavit hanc spartam magna cum fidelitate ab
Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo usque ad An-
num ejusdem seculi octogesimum quartum & numerosam fami-
liam undecim constantem liberis reliquit.

M. GEORGIUS LANGEVOIGTIUS patrem est deveneratus
D. Georgium Langevoigtm, primo Diaconum, dein Ephorum
Chemnitensem, per septem vero annorum spatium Leisniti, per
plures annos Heynæ Pastoris & Superintendentis insignitum titu-
lo, patrisque vestigia ardenter legit. Filius hic Parris beatissimi
centum triginta octo conciones in Epistolam Pauli ad Romanos
Chemnitii quondam e suggestu sacro habitas Anno millesimo
sexcentesimo septimo luci publicæ donavit, sumitus porrigente
Thoma Shürero, Lipsiensi. Generavit Noster filium sibi cognoscen-
tiam, qui in illustri Schola Portensi olim litteras addidicit (ii).
Ortum autem Langevoigti debent Naumburgō, ubi Patens ex
tenuioris fortis parentibus fuit progenitus, quibus cum pauperie
identidem erat confictandum.

L. PHILIPPUS MULLERUS, Mathematum apud Lipsienses Pro-
fessor & Medicus egregius, sacer summi Lipsiensium Theologii,
D. Io. Olearii, cui filiam Annam Elisabetham nupram dedit
(kk),

M. DOROTHEUS MULLERUS, Diaconus Palatodresdensis, cui
urbi jam nomen Neostadii prope Dresden est inditum,

M. SA.

(hh) Non mortuus est A. 1686, ut MULLERVS in Dissertat. quadam de Doctis Chemni-
docebat, sed A. 1689, quod perrepiex ore Dn. M. Chr. Fr. Hertelii, Past. Subst. Jahnisd.

nunc Pastoris Zettlitiensis. (ii) teste PERTUCH in Chr. Port. L. II. p. 293.

(kk) Program, quo funus ejus indicatur, legitur in GOETZITI Elögis præcocium
eruditior. vid. & GEORG. ERNEST. SENDLERUM de claris Mülleris.

M. SAMUEL MÜLLERUS, Pastor & Superintendens Sangerhusanus, Parens **D. Philippi Mülleri**, Jenensium Theologi clarissimi, & **PETRUS BENIGNUS MÜLLERUS**, Syndicus civitatis Budissenensis, Patrem agnoverunt **M. Ioanne Müllerum**, Ephorum urbis nostræ laude dignissimum, qui cum matre **Benigna, Petri Lormanni**, Pastoris Wiederaviensis prope Hertzbergam, filia, virtutum splendore coruscante, genuit eos extra Chemnitii incenia, siquidem satis constat, quod Rectoris fuerit Schola Hertzbergensis, Pastor Strehlensis & demum Pastor Oederanus, quo in loco fidei animarum Pastoris sat diu expleverat partes. Nati sunt ii seculo decimo sexto sensim ad finem inclinante. Avus fuit ipsis **Philippus Müllerus**, Milenz ad S. Afram Diaconus, avia **Dorothea**, quæ cum pio marito in Synergistarum Majoristarumque turbis non leves, magna tamen animi constantia, perpessi sunt vexationes, insultus, crudelitatem, quos furores **Müllerorum** Parens Strehla quoque expertus est, ubi noctu imminenti periculo aliquando se subduxit gravidamque uxorem reliquit.

PAVLVS HENRICVS REHEROLDVS num huic seriei esset inscendus, an potius silentio prætermittendus, diu satis dubitavi & quid sacerem imperare mihi haud potui, siquidem a scopo aberrare videbar. Insignioris Theologi, **D. Eliae Reheboldi**, Chemnitijenium primo, postea Ossitiensium Antistitis celeberrimi, is fuit filius, sed immorigeris quoque & deperditis annumerandus, quod **Ranftius** in libro haud ita pridem edito me edocuit (II). Flornit quidem in florente juventute eruditionis laude elegantiorumque literarum notitia & omnem in eo educando providi Parentes sollicitique Præceptores absumerunt, sed & perpiderunt, operam. Plura in vituperium filii in medio ætatis cursu abrepti ego non addo, de mortuis non, nisi bene, esse sentiendum centens, lectores vero plures circumstantias nosse cupientes ad librum nomi natum ablego.

C 2.

PAU.

(II) vid. M. RANFTII Leben und Schriften aller Thüringischen Gottesgelehrten, die mit der Doctor-Würde geprangert und in diesem Seculo versorben sind, p. 1020. qui haasit hæc ex Frenckeli Diptychis Ossientibus.

PAULUS ROESLERUS, Collega Tertius in Gymnasio Mannsfeldensi, suos quoque natales Ephoro debet Chemnitieni, *M. Martinus Röster*, Belgerano, qui Cygnea a Diaconi sparta ad Ephori Chemnitienis munus ferendum olim fuerat evocatus (mm).

M. IOANNES RVTA, *f. Raute*, infelicissimi Parentis fortunæque procellis undique agitati, *M. Georgii Rutæ*, Antistitis apud nos est filius. Anno millesimo quingentesimo septuagesimo sexto sacram Præsulis Pater obierat munus, brevi post ob vehementissimas quorundam auditorum accusationes atque odium, qui Calvinianorum errores perperam ipsi impegerant, ab officio remotus. Quod autem a turpissima ista labe fuerit immunis, id clarissime ferme testatur, quod parvo temporis Ipatio interjecto Pastor Kohranus in Diœcesi hac nostra fuerit constitutus, & notatus lane est dignissimum, quod a Successore suo, *D. Laurentio Drabistio*, ritu solenni fuerit investitus, quod si exemplum sine exemplo appellito, non inique me acturum judico (nn). Obtinuit filius jam memoratus Diaconi apud Pirnenses spartam, cui fideliter magna que cum cura ad extremum usque halitum præfuit.

IOANNES BAPTISTA RVTA, *f. Raute*, ex eodem cum fratre præcedente prodit patre, ut &

CHRISTOPHORVS RVTA, *f. Raute*, quorum ille Anno millesimo quingentesim. nonagesimo summos a Philosophorum in Academia Witteb. Ordine adeptus est honores, cui & cives & amici novum titulum sunt gratulati; hic vero Quæstoris in Arce Qverfurthana officium imperavit a Reverendissimo & Serenissimo Principe, *Dn. Christiano Guilielmo*, Archiepiscopatus Magdeburgensis Administratore, ubi uxorem duxit virginem lectissimam pudicissimam laude ornatissimam, *Dorotheam Elisabetham Reischiam*.

CHRISTOPHORVS ALBINVS SEYFRIDVS, vir consultissimus ac Senator urbis nostræ gravissimus, genus suum dicit a viro excellentia muneris conspicuo, *M. Albino Seyfrido*, Scholæ nostræ

(mm) Vid. SCHMIDII Chronic, Cygneens. (nn) Multa hoc spectantia lege in M. DAN. MULLERI Programm. A. 1713. d. 10. Novembr. edito.

stra Rectore, postmodo ad Div. Jac. Diacono, Archidiacono, Pa-
store & Ephoro. Innutritus sicut lacte matris nobilissimæ, *Justinae*
Elisabethæ, Danielis Valttheri, mercatoris apud Halentes, filia mo-
ratisima, quæ eum Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo
die Augusti trigesimo feliciter peperit. Non vulgare, non leve
Patri de tota urbe meritisimo injectum sicut gaudium, cum filius
juris peritissimus in Amplissimum Senatorum susciperetur Ordi-
nem, at enim vero gravissimo etiam percellebatur luctu ipse Pa-
rens summe Venerabilis, cum præmatura morte A. 1693. tam bonæ
notæ magnæque spei eriperetur filius. Inique omnino agerem, si
silentio involverem, quod *Paulus Seyfridus, Christophori Albinii*
avus, Superintendentis munere apud Rochlitzenses fuerit ornatus.
Lætatur hinc Chemnitium, gaudet Rochlitium, quod utraqve
vrbis inter se habeat sacrum quasi commercium.

D. HENRICUS TETTELBACHIUS, M. Ioannis Tettelbachii,
Ephori Chemnitiensis filius, Patri, si eruditonem, si munus, si
fata species, per omnia similis. Superintendentis præfuit officio
in Palatinatu superiore, qui, postquam e statione malevolorum
obrectatorumque invidia fuerat expulsus, quod & Patri Chem-
nitii obtigit (oo), Francofurtum ad Mœnum suscepit eum &
inter Doctores suos retulit. Eum Colloquio Ratisbonensi in-
terfuisse notissimo, notum est inter eruditos (pp). Floret adhuc
gens *Tettelbachiana* in *Tettelbachio* plurimum Rev. Diacono
Roswinensi doctissimo. Matris inscriptio sepulchralis quia titu-
lis hodiernis turgidis plane caret; digna est, quæ hic inferatur:
An. 1554. den 24. Sept. ist in Christo entschlaffen die Ehr- und Tu-
gendreiche Frau Barbara, des Ehrwürdigen Herrn M. Johann
Tettelbachs, in Chemnitz Pfarrherrns, ehel. Haus-Frau.

Barbara, quæ mores pietate ornavit honestos,
Hic Tettelbachi fida marita cubat.

C 3

Habes

(oo) Multa de remotione Tettelbachiana, Chemnitii facta, disputat. B. MULLERVS
in Progr. d. 14. Sept. 1713. scripto. (pp) vid. die Fortgesetzte Sammlung II. und III.
Theol. Sachen, A. 1723. p. 341.

Habes hic itaque, Affinis summe Venerande, Amice Svavissime,
 habes hic, inquam, qvædam de Doctis Ephorum Chemnitienium
 filii, quæ conquerere & reperire mihi licuit. Num reliqui vrbis
 nostræ Ephori, *Picus*, *Sagittarius*, *Rostius ac Dürrius* (qq) genuerint
 filios, qui Doctis sint annumerandi me latere sponte fateor, quam-
 vis sciamp, quod filios filiasque educaverint. Melius autem duxi
 esse & consultius de re incerta & dubia silere, quam incerta pro
 certis venditare. Non prolixum autem de vita eorum scribere
 constitui commentarium, sed nomina illorum saltē ab oblivione
 vindicare studui. Tu Fratresque Tui egregii, eruditissimi, specta-
 tissimi, non exiguam civibus Chemnitio vel ortum, vel educatio-
 nem debentibus conciliatis gloriam, splendorem, decus, Servet
 Te, quæ sunt reliqua, GREENI Doctissime, clementissimum Numen,
 servet Te, nove Rochlitiensium Präful, in patriæ, in ecclesiæ, in fa-
 miliæ, in litterarum emolumentum, ut *semper bonos nomenque*
Tuum laudesque maneat.

(qq) Ephori urbis nostræ hoc ordine se invicem sunt secuti; *M. Wolfgang Fusi*,
 A. 1539. *M. Nicolaus Picus*, f. Sprecht, A. 1551. *M. Christian Sagittarius*, f. Schüß,
 1552. *M. Io. Testelbachius*, 1554. *M. Martinus Ræsterus*, 1566. *D. Georgius Lauge-*
Goigt, 1570. *M. Georgius Ruta*, f. Raute, 1576. *D. Laurentius Drabitus*, 1593. *M. Io.*
Mullerus, 1603. *M. Nicol. Rostius*, 1609. *M. Zuchaus Faber*, 1611. *D. Balibasar Bal-*
dinus, 1636. *M. Io. Dürrius*, 1638. *M. Sebast. Hommelius*, 1640. *M. Christian En-*
gelius, 1651. *L. Elias Reheboldus*, 1653. *D. Frider. Holtzmannus*, 1662. *M. Albinus*
Seyfridus, 1676. *M. Io. VVilhelm. Hiltigerus*, 1686. *D. Georgius Sigismundus Greco-*
nus, 1706. *D. Theodorus Grügerus*, 1734.

* * *

Beili votis merito serenis
Vota conjungo mea, mente prompta;
Poscit id cordis pietas, amorque
Exigit istud.

Sorte Tu fausta petis ampliora
Præfulis sacri loca, nonne misam
Hinc decet nostram, bona verba dicat
Votaque sacra?

Euge! Tu nigri genii dolosus
Machinas pellas animo flagrante,
At Dei contra stabilire regnum
Nitere prompte.

Eja! ne cesset Dea sortis amplæ
Fronte jucunda Tibi largiora
Semper ex voto dare, sis beatus
Tempus in omni.

In honorem summe Reverendi Greenii, Dn. Hospitis sui Gravissimi,
candide addidit

M. Ioannes Georgius Wagnerus, Chemn.
Rev. Minist. Cand.

Ja 1866

B
A
I
E

T
H
I
C
V

E
M
A
U
P

I
D
E
L
I

M
I
S
T
R
Y

W
E
B
R
I
G
H
T
M

M.C.

h. 105,7 X2346242

II
Ya
1566

Q. D. B. V.

DE DOCTIS EPHORORVM CHEMNITIENSIVM FILIIS
AGIT

ET
VIRO SVMME REVERENDO, AMPLISSIMO,
DOCTISSIMO,

D O M I N O
M. CHRISTIANO SIGIS-
MVNDO
GREENIO,

HVC VSQVE APVD KESSELSDORFFENSES PASTORI
VIGILANTISSIMO,

NVNC ROCHLITIENSIVM SVPERINTENDENTI
GRAVISSIMO,

AFFINI MAXIMOPERE COLEND
NOVOS HONORES, CIRCA IPSA SACRI MVNERIS
AVSPICIA,

DOMINICA I. post EPIPHANIAS, A. O. S. MDCCXXXXIV.
CANDIDE GRATVLATVR

M. Ioannes Gabriel Beilius,
Con-Rect. Lyc. Chemn.

CHEMNITII
LITTERIS STOESSELIANIS.